

Ηλεκτρικόν γεῦμα. Κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς «φωτεινῆς πηγῆς» (Fontaine lumineuse) τῆς ἐν Παρισίοις παγκοσμίου ἐκθέσεως ὁ Ἀγγλος Charles Lucas ἐφύρε μίαν «φωτεινὴν τράπεζαν» (Table lumineuse), ἣτις ἐπεδείχθη ἐσχάτως ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ θαυμασίᾳ λαμπρότητι κατὰ τὴν γεῦμα δοθὲν ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Van Beers πρὸς τιμὴν τοῦ ζαπλοῦτου Ἀγγλου H. John Aird ἐν Λονδίῳ. Οἱ δαιτυμόνες, ἑκατὸν εἴκοσι πέντε τὸν ἀριθμὸν, ἐκάθηντο παρὰ τραπεζῇ ἐκ κρυσταλλίνης ὕαλου κατασκευασμένη καὶ ἐχούσῃ 15 μέτρων μήκος καὶ 2 μέτρων πλάτος. Ἡ τράπεζα αὕτη ἦτο κεκαλυμμένη διὰ λεπτοτάτου μεταξωτοῦ ὑφάσματος. Ὑπὸ τὴν κρυσταλλίνην τράπεζαν ἦσαν ἰδρυμένοι ἠλεκτρικαὶ συσκευαί, προωρισμέναι νὰ παράγωσιν ἠλεκτρικὸν φῶς διαφορωτάτων ἐκάστοτε χρωμάτων καὶ ἀποχρώσεων. Ὑπεράνω τῆς τραπεζῆς ἐτείνετο θολοειδῶς μέγας οὐρανίσκος σφαιρικός ἐπὶ τεσσάρων στηλῶν καὶ περιβαλλομένη ὑπὸ πλέκτων στεφάνων καὶ ὑαλίνων ἀνδένων, φερόντων ἠλεκτρικὰ φῶτα. Ὅτε παρετέθη τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἐδεσμάτων, ἐσβέσθησαν αἰφνης τὰ ἐν τοῖς ὑαλίνοις ἀνδένειν ἠλεκτρικὰ φῶτα, εὐθὺς δὲ ἀόρατος χειρὶ δέτει εἰς ἐνέργειαν τὰς ὑποκάτω τῆς τραπεζῆς ἠλεκτρικὰς συσκευάς, καὶ παραχρῆμα ὁλόκληρος ἡ τράπεζα ἐκλάμπει καὶ φωτίζει τὴν αἰθούσαν ὅλην μὲ μαγικά, θαυμασιώτατα χρώματα. Οἱ δαιτυμόνες μένουσιν ἐκθαρβοί, εἰτα δὲ διὰ συγκεχυμένων κραυγῶν ἐκδηλοῦσι τὸν ἀπειρον θαυμασμόν των. Καθ' ἑκάστον νέον εἶδος ἐδεσμάτων ἡ τράπεζα φεγγοβολεῖ μὲ διάφορον χρῶμα. Κατὰ τὴν σούσαν τὰ πάντα εἶναι ἐρυθρά, κατὰ τὸ entrée κίτρινα, εἰς τὸ ψητὸν πράσινα, εἰς τὸ γλυκίσμα ροδόχροα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρις οὗ κατὰ τοὺς οἶνους καὶ τὰ liqueurs τὰ πάντα φεγγοβολοῦσι μὲ ζωηρότατον χρυσόχρουν φῶς.

Τεχνητὴ βροχή. Οἱ Ἀμερικανοὶ καταγίνονται μετὰ σπουδαιότητος νὰ ἐξέφωσι μέσον πρὸς παραγωγὴν τεχνητῆς βροχῆς. Ἐγένοντο δὲ μέχρι τοῦδε πλείστα πειράματα, τὰ ὁποῖα, ἂν πρέπη νὰ πιστεύσωμεν εἰς Ἀμερικανικὰς εἰδήσεις, ἐστέφθησαν ὑπὸ ἱκανῆς ἐπιτυχίας. Ὁ Ἀμερικανὸς στρατηγὸς Dyrenforth, (λέγουσι τὰ ἀμερικανικὰ φύλλα) εἶνε ἐξάλλος ὑπὸ χαρὰς ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐπιτυχίᾳ τῶν πειραμάτων του πρὸς παραγωγὴν τεχνητῆς βροχῆς. Τὰ πειράματα αὐτοῦ ἐξετελέσθησαν τῇ 18 αὐγούστου παρὰ τῇ Μιδλάνδῃ ἐν Τέξας. Ὁ οὐρανὸς ἦτο ἀνέφελος, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποτεύσῃ ὅτι ἐντὸς μίας ἐβδομάδος θὰ ἔπιπτε βροχή. Αἰφνης ὁ Dyrenforth ἀπέλυσεν τὸ μέγα αὐτοῦ ἀερόστατον καὶ ἀφῆκε τὸ ἐξ ὑδρογόνου καὶ ὀξυγόνου συνιστάμενον πλῆρωμα τῆς σφαίρας νὰ ἐκραγῇ εἰς τὰ ὕψη. Ἡ ἐκρηγνὺς ἐγένετο βροντώδης καὶ ἰσχυροτάτη ἐν τῷ ἀέρι. Ὁ ἥλιος ἐφαίνετο καὶ τότε εἰσέτι λαμπρός, τὸ δὲ βαρόμετρον ἐδείκνυνεν φρασιὸν καρόν. Δέκα πρωτόλεπτα μετὰ τὴν ἐκρηγνὺν ὑψώθησαν πολυάριθμοι χάρτινοι ἀετοί, φέροντες εἰς τὰς οὐράς των δυναμίτιδα, ἣτις ὡσαύτως ἐτέθη εἰς ἐκρηγνύν. Ἐπὶ τέλους ἀνεφλέχθη καὶ ἀπὸ τοῦ ἐδάφους δι' ἠλεκτρισμοῦ μέγα ποσὸν δυναμίτιδος καλυπτοῦσης δύο ἀγγλικὰ τετραγωνικὰ μίλια, ἡ δὲ ἐκρηγνὺς αὕτη ὑπῆρξε τοσοῦτον σφοδρά, ὥς ἂν εἰ ὁλόκληροὶ κανονοστοιχίαι εἶχον ἐκπυρσοκροτήσῃ. Ὁ κἀπνὸς ἀνέβη εἰς ὕψος 200 ποδῶν καὶ ἐκάλυψε τὸν οὐρανὸν μὲ πυκνότατα νέφη, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ κατέπεσε ρογδαίοντα βροχή, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἐκτάσεως 1000 ἀγγλικῶν μιλίων. Ὁ στρατηγὸς Dyrenforth σκοπεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ πειράματά του, διότι ὑπάρχουσιν εἰσέτι πολλοὶ οἱ ἀμφιβάλλοντες καὶ ἀπιστοῦντες, ὅτι ὑπῆρχεν οἰαδήποτε αἰτιώδης σχέσις μετὰ τῆς δυναμίτιδος καὶ τῆς πεσοῦσης βροχῆς. Τοιαῦτα εἶναι αἱ περὶ τῶν πειραμάτων τοῦ Dyrenforth ἀμερικανικαὶ εἰδήσεις, αἵτινες ἀναμνησκουσι τὰς διδομένας παρ' ἡμῶν τῇ 1 ἀπριλίου. Περὶ τῶν πειραμάτων τούτων πρὸς παραγωγὴν τεχνητῆς βροχῆς ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἐν Νέα Ὑόρκῃ μετεωρολογικοῦ γραφείου ἐξεφράσθη ὡς ἑξῆς: «Νομίζω ὅτι ἡ διὰ τεχνητῶν μέσων παραγωγὴ βροχῆς εἶναι δυνατὴ ὑπὸ δεδομένας τινὰς περιστάσεις,

ἀλλὰ πρακτικὴν ωφέλειαν δὲν θὰ ἔχη καμμίαν. Ὅταν ἔχωμεν τὴν μεγίστην ἀνάγκην τῆς βροχῆς, ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις εἶνε ὑψηλὴ, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἀήρ εἶνε ξηρὸς, καὶ ἐπομένως, ὅταν ἐν τῷ ἀέρι δὲν ὑπάρχῃ καθόλου ὑγρασία, μὲ ὅλας τὰς βροντάς καὶ τὰς ἐκρήξεις δὲν θὰ δυνηθῇ ποτὲ νὰ πέσῃ οὐδ' ὀλίγος ὕδατος. Ἀφ' ἑτέρου ὁμοῦ εἶνε πολὺ πιθανὸν ὅτι, ὅταν ἡ βροχὴ ὑπάρχῃ ἤδη ἐν τῷ ἀέρι, δυνάμεθα διὰ τεχνικῶν μέσων νὰ ἐξαναγκάσωμεν τὴν πτώσιν αὐτῆς. Ἐν Φλωρίδῃ, παραδειγματὸς χάριν, ὁ ἀήρ ἐμπεριέχει ὑγρασίαν, ἐπομένως μικρὰ πτώσις τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως ἀρκεῖ ὥπως προκαλέσῃ τὴν βροχήν. Τοῦναντίον δὲ εἰς τὰ δυτικὰ μέρη ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ὅσον δήποτε, καὶ ὁμοῦ ἡ ἀτμόσφαιρα νὰ μείνῃ ἐντελῶς ξηρά.

Νέον μουσικὸν ὄργανον. Ὁ ἐν Βεισβάδῃ διαμένων μουσικὸς Ἀλφρέδος Στέλτσερ ἐφύρε νέον τι ἐγχορδὸν ὄργανον, μετὰ τὸ βιολίον καὶ βιολοντσέλλον κατατασσόμενον καὶ ὀνομαζόμενον Violotta ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐφευρέτου. Διὰ τοῦ ὄργανου τούτου προστίθεται νέος παράγων εἰς τὴν μουσικὴν ὀρχήστραν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν τετραμελῆ συναυλίαν τετραχορδῶν (Streichquartett). Τοιαύτη συναυλία ἀποτελουμένη ἐκ βιολίου, βιολοντσέλλου, Βιόλας καὶ Βιολόνης (ὄργανων κατασκευασθέντων κατὰ τὸ ὄστημα τοῦ Στέλτσερ ἐν τῷ ἐργαστασίῳ τοῦ Richard Weidemann ἐν Βεισβάδῃ) ἐδόθη χάριν δοκιμῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἐφευρέτου, ὅστις εἶχε συνθέσῃ φρισιμένα τινὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον μουσικὰ τεμάχια. Εἰς τὴν συναυλίαν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ ἐξοχος βιολινιστὸς Δρ. Joachim, ὅστις ἐδείξε ζωηρότατον ἐνδιαφέρον πρὸς τὸ νέον μουσικὸν ὄργανον καὶ παρήγγειλε μάλιστα νὰ τῷ κατασκευάσωσιν ἐν διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Δειδιδαιμονία. Ἐν τῷ κυβερνεῖαι Ὁδφᾷ ἀπέθανεν πρό τινας χρόνους χωρικός τις ἐξ αἰφνιδίου θανάτου. Οἱ συγγενεῖς ἐκλαυσαν αὐτὸν κατὰ τὸ σῆνθες, τὴν δὲ δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὸν θάνατον ἐγένετο ἡ κηδεῖα, ἣν ἠκολούθησαν πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου. Ὅτε ἡ ἐγκλείουσα τὸν νεκρὸν σορὸς κατεβίβάσθη εἰς τὸν τάφον, ἀνετινάχθη αἰφνης τὸ κάλυμμα αὐτῆς καὶ ἠνωρθώθη ὁ σαβανωμένος νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ του, πρὸς ἀπερίγραπτον φρίκην τῶν περιισταμένων χωρικῶν, οἵτινες ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἱερέως ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν. Ὁ δυστυχὴς χωρικός δὲν ἦτο πράγματι νεκρὸς, ἀλλ' εἶχεν ἐμπέσῃ αἰφνιδίως εἰς ἀσφυκτικὴν τινα κατάστασιν ἢ λιποθυμίαν, ἣτις παρεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀπλοϊκῶν χωρικῶν καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἀληθὴς θάνατος. Ἀλλ' οἱ ἀμαθεῖς καὶ δεισιδαίμονες χωρικοί, ἰδόντες αὐτὸν ἤδη ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου, κατελήφθησαν ὑπὸ τοσοῦτου φόβου καὶ τρόμου ὥστε ἐτρέπησαν εἰς φυγὴν καὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὰς καλύβας των. Ὁ νομισθεὶς νεκρὸς, τρέμων ὑπὸ τοῦ ἐπικρατοῦντος χειμῆρινοῦ ψύχους, καὶ περιδεὴς ἰσως οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν ἄλλων, ἠκολοῦθει τρέχων καὶ αὐτὸς, ἐφ' ὅσον ἠδύνατο, νὰ σωθῇ εἰς τινὰ καλύβην· πράγματι δὲ ἐπρόλαβε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν καλύβην γραίας τινός, ἣτις δὲν εἶχε προφάσιν νὰ κλείσῃ τὴν θύραν. Οἱ χωρικοὶ ἐν τῷ μετὰ τὸ ἀναλαβόντες ὀλίγον θάρρος συνηρποίσθησαν ὡπλισμένοι μὲ αἰχμηροὺς πασσάλους καὶ ἀπεφάσαντο νὰ φονεύσωσι τὸν «βρυκόλακα». Εἰσορμήσαντες λοιπὸν διεμέλισαν ἀνηλεῶς τὸν δυστυχῆ καὶ ἐκάρφωσαν αὐτὸν μὲ τοὺς πασσάλους εἰς τὸ ἔδαφος, εἰτα δὲ ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὴν ἑλὸς. Ὅτε ὁ ἱερεὺς, ἀναλαβὼν τὰς φρένας του καὶ συλλογισθεὶς ὅτι ὁ δυστυχὴς χωρικός δὲν ἦτο πράγματι νεκρὸς, ἀλλ' εἶχεν ἰσως περιπέσῃ εἰς τὴν ἀσφυκτικὴν ἐκείνην κατάστασιν τὴν καθ' ὅλα ὁμοίαν πρὸς τὸν θάνατον, ἣτις ἐξεληφθη ὡς πραγματικὸς θάνατος ὑπὸ τοῦ ἀπατηθέντος ἱατροῦ τοῦ χωρίου, ἐσπευσε νὰ προσκαλέσῃ τὴν ἀστυνομίαν, — τότε ἦτο πολὺ ἀργά. Ὁ ταλαίπωρος μόλις ἐσώθη ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ νὰ ἐνταφιασθῇ ζωντανός, ἐπεσε θύμα τῆς δεισιδαιμονίας τῶν ἀμαθῶν χωρικῶν, οἵτινες ἐξέλαβον αὐτὸν ὡς «βρυκόλακα» ἢ ὡς «μάγον».